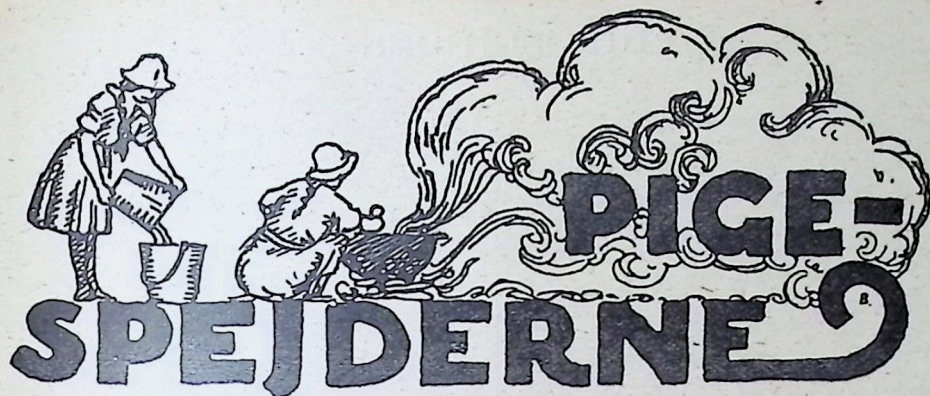

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS
REDIGERET AF INGE BOYE-PETERSEN, THINGSTEDHOLM, HORSSENS.

Nr. 10

15. Oktober

1920

Pigespejderkonferencen.

Pigespejderkonferencen i Oxford i Sommer var en af de største Oplevelser, som jeg har haft som Spejder. Fra d. 23.—28. Juli var vi samlet en Masse Pigespejderførere paa et af de store Universiteter i Oxford. Der var Førere fra næsten alle Jordens Lande og en hel Del engelske Førere ogsaa. De fremmede Førere — der var ca. 35 — var fra Serbien, Bulgarien, Belgien, Holland, Portugal, Italien, De forenede Stater, Schweits, Indien, New Zeeland, Tasmanien, Liberia, Sverrig og mange andre Steder. Her fra Danmark deltog Souschefen med sin Adjutant (det er mig, som sidder og skriver dette).

Allerede den første Dag i London mødte vi nogle af de delegerede, og i Toget til Oxford — ja det var en pragtfuld Oplevelse — var vi i een Kupé følgende: To Schweitsere, en russisk Spejderchef, en Spejderchef fra Bahama, to Amerikanere, en polsk Korpssekretær og et Par Englænderinder, bl. a. vor utrættelige og elskelige „Plejemor“, Miss *Helpmann*, som fuldt ud svarede til sit Navn, idet hun var vi Udlændinges hjæl-

pende Haand overalt. Naa — I kan tro, der var livligt i den Kupé. Spejderlovens Paragraf 3 drøftedes ivrigt paa russisk, Prøverne til 2. Kl. Prøven diskuteredes paa flydende Fransk af de to Schweitsere og Souschefen. Den polske Sekretær talte Tysk — Fransk — Polsk — Engelsk, saa hun overdøvede alle vi andre. Hun holdt Foredrag om den politiske Situation i Polen. Bahamachefen fremviste sit Lejralbum (Tænk jer — Spejderuniformen der er hvid, og Spejderne bliver sendt hjem, hvis de møder med Uniformer, der er krøllede eller snavsede). Alle gestikulerede vi for at hjælpe paa vore mangelfulde Sprogkundskaber. Grammatik og Sætningslære blev smidt paa Porten med det samme. Alle brækkede vi løs i det mest malabariske Sprog med Gloser fra alle mulige Sprog og Dialekter, men vi forstod hinanden fortræffeligt.

I Oxford blev vi hentede i to ældgamlemeldags Universitetsvogne med Plads til mindst 30 i hver. De kørte os til „Sct. Hughes Colledge“, hvor hele Mødet skulde holdes, og hvor vi hver især fik det mest henrivende lille Arbejdsværelse overladt. Selve Oxford skal jeg fortælle jer om en

anden Gang — den er nu for Resten aldeles ubeskrivelig, saa fortryllende er de gamle Bygninger. Man kan drømme sig tilbage til Middelalderen — men som sagt — derom en anden Gang.

Vort Colledge havde en dejlig Have med pragtfulde Plæner og et Par Tennisbaner, som Souschefen selvfølgelig strax gik i Lag med. Forøvrigt saa jeg ikke ret meget til hende. Hun var altid indviklet i de mest haarrejsende Diskussioner med de engelske og internationale delegerede. Om Aftenen efter Kl. 10 tændte Chefen og jeg op i min Kamin paa mit Arbejds-værelse og der samledes saa en lille Kreds, som diskuterede Spejdersager til langt ud paa Natten.

Den første Aften fandt den officielle Modtagelse Sted. Spejderchefen, Sir *Robert Baden-Powell*, skulde egentlig have været til Stede, men blev i sidste Øjeblik forhindret, saa det blev *Lady Baden-Powell*, den engelske Spejderchef, der aabnede Mødet. Jeg vilde ønske, der havde været et Billede af Spejderchefen i Bladet denne Gang, for saa kunde I selv have set, hvor sød og tiltalende hun er, meget bedre, end jeg kan beskrive for Jer, selv om jeg opremser alle de smigrende Adjektiver, jeg paa nogen Maade kan finde paa. Næste Gang haaber jeg, at I kan faa et Billede af hende at se.

Vi var som sagt i Oxford i otte Dage, og meget godt og nyttigt lærte vi i den Tid. Foruden de internationale delegerede deltog Englands Divisionschefer og højere Førere i Mødet. Dagen gik med Foredrag, og Forhandlingerne og mange Spørgsmaal angaaende Spejderbevægelsen blev drøftet. Først og fremmest de forskellige Landes Forhold til hinanden. Og det er natur-

ligvis yderst venskabeligt. Korpserne hjælper hinanden, hvor det gøres nødig, hvert Korps har to Repræsentanter i det internationale Raad, som tager Bestemmelsen i fælles Anliggender, f. Eks. om hvorvidt et Korps skal optages i Forbundet eller ej. Kun de Korps, der staar i Forbundet, er anerkendte Spejdere. En af de sidste Dage aflagde de internationale delegerede Beretning fra deres Lande. I de fleste Lande er Spejderbevægelsen ret ensartet. Mange Steder er det den engelske Bevægelse, der ligefrem er overført til Landet. Dette er naturligvis særlig Tilfældet i Kolonierne og Liberia, Kina, New Zealand og enkelte andre Lande. Vor Spejderbevægelse er i Hovedtrækkene den samme, som den engelske. Formaålet er naturligvis ens i alle Lande, forstaar I nok. Men vore Prøver til II og I Kl.-Eksamen og Duelighedstegnene er ikke helt de samme. I andre Lande, f. Eks. Schweits, er Sagens praktiske Side afpasset efter Landets politiske Ordning. Der er ingen Spejderchef, hver By har sin Tropsfører. Korpsets fælles Sager afgøres af „Det store Raad“, der træder sammen to Gange om Aaret. Alle Tropsførerne sidder i Raadet, og til Formand vælges en af Tropsførerne, som saa sidder et Aar.

Hollænderne har i Overensstemmelse med deres Tilbøjelighed til Ceremonier givet ganske bestemte Regler for Højtideligheden ved Løfteaflægning og andre højtidelige Handlinger. Spejderne synger først en Sang, hvori de byder den nye Spejder velkommen i deres Trop, saa aflægger den ny Spejder Løftet, og mens de overdænger hende med Blomster, synger de Spejdersangen, og Ceremonien er til Ende.

Den sidste Aften talte den engelske

Chef om Spejderloven og Spejderløftet, og en Del af de engelske Spejdere aflagde Spejderløftet: „Jeg lover at gøre mit bedste for at være tro mod min Gud og mit Land, at holde Spejderloven, altid at hjælpe andre“. Spejderchefen overrakte derefter de fremmede Landes Udsendinge det internationale Raads Mærke og bød dem bære det, som Bevis paa deres engelske Søstres Venskab, og til Slut bad hun os hilse Spejderne i vort Hjemland fra deres engelske Kammerater.

Og hermed lader jeg den Hilsen gaa videre til jer alle.

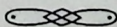

Sangbogen.

Ja, nu kommer den altsaa! Hvis I da selv vil, vel at mærke! Bladets Redaktion har besluttet, at nu skal det være Alvor; men I maa igen indsende de Sange, I indsendte, da der første Gang var Tale om en Sangbog, dem har vi nemlig ikke. Det skulde jo gerne være en Sangbog, som der kunde blive almindelig Tilfredshed med, og det kan der kun blive, hvis vi faar alle de Sange, som findes ude i Troppene. Indsend de Sange, I allerede har, og lav nogle ny, jo flere der kommer des bedre. Vi har allerede ikke saa faa, men der skal mange, mange flere til. Nu maa I ikke gaa ud fra, at andre nok skriver nogle, og I derfor ikke behøver det, saa bliver det ikke til noget. Skriv selv en, I kan saa udmærket godt, og send den saa til Bladet. Jo snarere I sender dem, des snarere faar I Sangbogen. Husk det skal specielt være Pigespejdersange, og de skal ikke omfatte Lokalbeholdenheder, dem faar de andre Troppe jo ingen Fornøjelse af.

Og tag saa fat!

Meddelelser fra Korpset.

Fra 15. Oktober vil Jyske Division være delt i fem Divisioner. I den Anledning udnævnes herved følgende Divisionschefer:

For I. Nørrejyske Division:

Fru Tandlæge *Friiss*, Hjørring.

For II. Nørrejyske Division:

Frk. *W. Buchwald*, Aalborg.

For I. Vestjyske Division:

Frk. *Kjældgaard*, Løgstør.

For I. Midtjyske Division:

Frk. *C. Wagner*, Aarhus.

For I. Sydjyske Division:

I. Nørrejyske Division omfatter den Del af Vendsyssel, som ligger øst for Stationen Kaas.

Eksisterende Troppe: Frederikshavn, Hjørring og Brønderslev.

II. Nørrejyske Division omfatter Landet øst for Linien Aars—Møldrup. Mod Nord er Divisionens Omraade begrænset af Limfjorden (Nørre-Sundby medregnet), og mod Syd medtages Stationen Bjerregrav og Landet nord for Randers Fjord.

Eksisterende Troppe: I., II. og III. Aalborg og Nibe. Skørping og Hobro under Dannelse.

I. Vestjyske Division omfatter Landet vest for Linien Aars—Møldrup—Viborg—Herning—Skjern. De nævnte Byer medregnede.

Eksisterende Troppe: Løgstør, Herning, Lemvig, Nykøbing og Viborg(?).

I. Midtjyske Division omfatter Landet øst for Linien Randers—Tange—Silkeborg—Bryrup—Vejle. De nævnte Byer medregnede.

Eksisterende Troppe: Randers, Silkeborg, I. og II. Aarhus og Brædstrup.

(Horsens staar indtil videre direkte under Souschefen)

I. Sydjyske Division omfatter Landet syd for Linien Fredericia—Varde. Denne Division fortsætter indtil videre under Souschefen.

Københavns Division har siden 4. Sep-

tember arbejdet under Souschefen og fortsætter indtil videre dermed.

Musse Neckelmann af I. Kolding Trop er udnævnt til Tropsassistent.

Forretningsgangen er følgende: Tropsførerne indsender inden d. sidste i hver Maaned Kontingent (15 Øre pr. Spejder) til Divisionschefen. (I Oktober sendes Divisionskontingentet til de nye Divisionschefer.) Inden den 2. i hver Maaned sendes en Rapport over Troppens Arbejde i foregaaende Maaned. Denne Rapport skrives paa de dertil indrettede Blanketter, som Troppene selv kan købe paa Depotet i København (Studiestræde 30). Divisionscheferne gennemgaar Rapporterne og sender en Afskrift af disse til Bladets Redaktion inden den 5. Denne Afskrift maa kun være skrevet paa den ene Side af Papiret, da den gaar direkte til Trykkeriet. Bladets Redaktion er nu kun Frk. *Boye-Petersen* og ikke som før ogsaa Souschefen.

Alle Bestillinger af Duelighedstegn og Emblemer gaar gennem Divisionskontoret til Depotet i København og derfra direkte til Troppene med Opkrævning. Andre Bestillinger kan Troppene selv sende direkte til Depotet.

For Københavns Division undertegner Frk. *Flagstad*, Classensgade 7^a, Bestillingerne paa Duelighedstegn og Emblemer, saa længe Divisionen arbejder under Souschefen.

For hvert Kvartal sendes 50 Øre pr. Spejder til Redaktøren af Bladet. Disse Penge skal være Redaktionen i Hænde den 18. i den første Maaned i Kvartalet. Disse Penge udbetales af Tropskassen. Tropskassen faar i alt 50 Øre pr. Spejder pr. Maaned og udreder deraf Divisionskontingent og Penge til Bladet.

Inden 1. Januar indsender Troppene en Styrkeliste og en Oversigt over Troppens Regnskab til Divisionen. Styrkelisten skrives paa Lister, som udsendes fra Divisionen.

Naar en Spejder indmeldes, sendes en

Afskrift af hendes Stambogsblad til Divisionen. Baade Divisionen og Troppen har altsaa sit Eksempplar.

Inden 15. Januar indsender Divisionscheferne en Styrkeliste, som skrives paa Lister, der udsendes fra Korpset, samt en Oversigt over Divisionens Regnskab og en Rapport over Divisionschefens Arbejde og Rejser i det forløbne Aar.

Til mine Spejdere i den gamle „jyske Division“.

Lad mig sigé det straks, at jeg er knusende ked af at give Slip paa jyske Division. Jyske Division var — trods de lange Afstande — dog alligevel en Division uden Splittelse og Vrøvl. Og I — mine gamle jyske Spejdere — I var efterhaanden blevet af en saadan Støbning, at man kan være stolt af jer og respektere jer som Spejdere. Selvfølgelig havde I Fejl — og en af jeres største var, at I blev for mange. I voksede mig bogstavelig talt over Hovedet, og nu har jeg maattet slippe jer, for at undgaa at blive helt slidt op. Men I kan være sikre paa, at jeg altid vil følge jeres Arbejde med en aldrig svigtende Interesse og I maa altsaa ikke skuffe mig i de Forventninger, som jeg stiller til jer. Saa vil jeg gerne byde de nye Divisionschefer velkommen som saadanne, og jeg vil lykønske Spejderne til en Ledelse, der nu bliver meget bedre end før, fordi Troppene i Divisionerne nu er samlet helt anderledes tæt, og fordi Korpset lykkeligvis har været i Besiddelse af en Række Førere, der vil være i Stand til at varetage en Divisionschefs ingenlunde lette Arbejde.

Med hjertelig Hilsen til jer alle.

„Jyske Chef“.

Brevkasse.

Bruger menige Spejdere *hvid* Fløjtesnor?

K.

Ja. Korpsets Model. Om Halsen og ned i venstre Brystlomme.

Spejder - eller ikke Spejder.

Komedie i 3 Akter.

1. og 3. Akt foregaar paa Skolen, 2. Akt hos Enkefru Terndrup.

PERSONER:

Annette Brix,

Forstanderinde for en højere Pigeskole.

Elisabeth Küster, Lærerinde.

Erik Bøgh, Forstmand, hendes Forlovede.

Marie Sørensen, Pedelkone.

Annelise Raff, Patruljefører

Bitten Terndrup, menig Spejder

Nanna Bang

Gertrud Boye

Ellen Kastberg

} Elever i
Pigeskolens
ældste Klasse.

I. AKT.

Scenen forestiller et Klasseværelse, ved venstre Side et Katheder med Stol, Vandkaraffel og Glas. Paa Væggene Landkort, ved den ene Væg et Skab. I Forgrunden Skoleborde. Over Kathederet en Krog i Loftet. En Hængelampe midt i Værelset.

Naar Tæppet gaar op, sidder Skoleeleverne omkring paa Bordene og konferrerer ivrigt.

1. Scene.

Annelise Raff (springer ned fra et af Bordene): „Nej, ved I hvad! Det kan jeg ikke indse, der er Spor Sjøv ved“.

Ellen Kastberg: „Det er der rigtignok; man skylder da en ny Lærerinde en kraftig Velkomst“.

Nanna Bang: „Vel gør man det, Ellens Idé er genial. Vi hugger ganske simpelt den gamle Ugle i Samlingen og lader den falde ned i Hovedet paa hende“.

Gertrud Boye: „Ja, lige i det Øjeblik, naar hun stikker os sit første huldsalige Smil med de bevingede Ord: „Og saa haaber jeg, at vi maa blive rigtig gode Venner“.

Nanna Bang: „Ja, det er vidunderligt! Ser i hende ikke i Aanden, naar Uglen i Glideflugt lander lige i Knolden paa hende?“

Ellen Kastberg: „Ja, det er da en Velkomsthilsen med Næb og Klør“.

(Bifald.)

Bitten: „Idéen er glimrende. Men det er altsaa Synd at gøre det over for en ny Lærerinde den første Dag“.

Annelise: „Ja, og især naar den ny er saa vellykket, som hun ser ud til at være“.

Ellen Kastberg: „Aa, saadan en grøn en, og saa er hun oven i Købet forlovet“.

Bitten: „Er hun forlovet? Hvor ved du det fra?“

Kastberg: „Selvfølgelig fordi hun har Ring paa. Det er da det første, man ser efter paa en ny Fremtoning“.

Nanna Bang: „Saa er det ellers ikke noget for gamle Strix, saa kommer her jo ligefrem Mandfolk i Huset.“

Gertrud: „Og dem elsker hun jo som bekendt ikke“.

Annelise: „Nej, hun gør i hvert Fald sit Bedste for at holde dem ti Skridt fra Livet“.

Kastberg: „Tror Du det koster hende større Anstrengelser!?“ — fortsætter: „Har I nogensinde hørt Historien om „Gadelygten?“

Forskellige: „Nej, lad os høre den! „Kom med den“. „Hvad er det for en?“

Kastberg: „Jo, det var en Aften, Strix kom fra Kvindemøde, og saa kom der et Mandfolk og tilbød at følge hende hjem, og Strix blev lynende angst og turde ikke sige et Ord, og saa fulgte Manden med. Men det varede ikke længere end til nærmeste Gadelygte, da han saa hende i fuld Belysning — Tableau — saa kan I tro, han fik Ben at gaa paa.“

Annelise: „Hold Bøtte, der er hun“.

2. Scene.

Bestyrerinden kommer ind, fulgt af Pedelkonen. Eleverne farer ned af Bordene, staar ved deres Pladser

Madam Sørensen: „Er det her, han ryger?“

E. Kastberg: „Her har ikke været nogen han, der røg.“

Bestyrerinden (i rettesættende): „Spar Deres Bemærkninger lille „Kastberg.“ —

(Hun betyder med en Haandbevægelse Eleverne at sætte sig ned).

Pedelkonen (kigger imedens paa Kakkelovnen): „Ja, han er jo noget forstoppet, Frøken, og „Grisen“ har lagt forkert hele Vinteren.“

Nanna: „Det arme Dyr!“

Bestyrerinden: „Hvad mener De med „Grisen“ lille Sørensen?“

Madam Sørensen: „Aa, det er en af disse hersens Rister. Salig-Sørensen kaldte den immervæk Grisen, men han var nu ogsaa saadan en klog Mand!“

Bestr.: „Ja, ja, læg De saa Grisen til Rette, lille Sørensen, og se at faa Kakkelovnen gjort rigtig ren“ — (henne fra Døren): „saa vi slipper for Røg.“

Annelise: „Naa, der røg hun.“

Ellen Kastberg: „Nej, hun ryger ikke.“

Madam Sørensen (idet hun gaar): „Det skulde De heller inte gøre lille Frøken, i min Ungdom røg vi ikke Cigaretter eller tog Kager paa Kridt, næh, da spiste vi saamænd vores medbragte Fedtemad og var glad til.“ — (gaar).

Bitten: „Ja, Fedtet har saamænd ogsaa sat sig paa Sidebenene.“

3. Scene.

Nanna: „Men lad os nu faa fat paa Uglen, ellers ender det med, at den ny kommer, inden vi har forberedt hendes Modtagelse.“

Annelise: „Nej, lad nu være med de Narrestreger.“

Gertrud: „Aa, lad være med at spille dydig, Annelise!“

Annelise: „Det gør jeg heller ikke, men jeg gaar ikke med til at modtage den ny paa den Maade.“

Kastberg: „Naa, det generer maaske din ømfindtlige Spejdersamvittighed?“

Annelise: „Ja, naar du endelig vil, saa er det lige netop det, det gør.“

Nanna: „Skal man være dydig, fordi man er Spejder?“

Bitten: „Det kommer an paa, hvad Du forstaar ved dydig.“

Nanna: „Aa, en kedelig en, som aldrig kan være med til noget Sjov.“

Annelise: „Ja, saa er vi i hvert Fald ikke dydige, for vi vil hellere end gerne være med til noget, der er sjovt, men ikke til noget, der er onskabsfuldt.“

Kastberg: „Ondskabsfuld; aah! sancta simplicitas!“

Annelise: „Ja, nu kan I selv om det, vi vil i hvert Fald ikke være med til det.“

Bitten: „Nej, det vil vi ikke. Kom, Lis, vil Du med efter en Stilebog, saa kan de jo træffe deres Forberedelser, hvis de gider være saa barnagtig.“

Kastberg vrængende (idet Spejderne gaar ud): „Ja, I skal jo ikke træffe Forberedelser, for I er jo altid beredt, ikke sandt.“

Nanna: „Ja, det er det, man kalder Kammeratskab.“

Boye: „Ja — og Ærteham.“

4. Scene.

Kastberg: „Men nu tager vi fat! — Hent Uglen, Gertrud. Tag en Sytraad i min Syæske, Nanna“. (Gertrud henter den i Skabet. Kastberg kravler selv op paa Katederet): „Det kalder jeg et Held, en stor fed Krog lige i Centrum. Naa, skynd Jer nu dernede. Bind Snoren om Halsen paa ham.“

Nanna: „Ja, og saa op over Krogen, hen til Lampen, og saa til Din Pult, ikke Ellen?“

Kastrup (faar en Idé): „Nej, hør, tag og lad Snoren gaa hen til Bittens Pult og bind den fast i hendes Taske, saa faar hun en Forskrækkelse med det samme.“

Nanna: „Naa, jeg synes nu, det var rimeligere, om Snoren gik til din egen Pult.“

Kastberg: „Sludder og Vrøvl, lad mig faa den“ (hun binder den ved Bittens Pult)“.

Boye: „Det kan jeg nu ikke lide, jeg synes —“

Kastberg (afbryder): „Saa, nu sidder den der, og jeg kan magelig naa den, og saa skal I bare se: Hiv og Sving, Træk og Slip.“

Almindelig Latter.

Pludselig gaar Døren op. Bestyrerinden

træder ind med den ny Lærerinde. — De to Spejdere kommer hæsblæsende lige bagefter hen til deres Plads.

Alle rejser sig.

(Fortsættes).

Argentinsk Regnvejr.

Den i det danske Spejderkorps meget afholdte Tropsfører, Frk. Karen Margrethe Hansen fra Østerbro og senere Aarhus har i det sidste Aar opholdt sig i Argentina. Frk. Hansen var allerede her i Landet kendt som en meget dygtig Rytter. I Argentina har hun rigtig kunnet dyrke Ridesporten, og hun har oplevet mange Eventyr paa Hesteryggen, som ikke enhver dansk Rytter har været ude for. Her følger Brudstykker af et Brev, der fortæller om et af disse Eventyr.

„— — — Jeg maatte til „Irene“ den Søndag. Vi skulde spille Dilettantkomedie der 14 Dage efter, og vi havde kun haft een Prøve sammen. „Irene“ er en lille Campslandsby, 8 danske Mil borte, og for at komme der maatte man over to Floder. Jeg havde redet Vejen før, men ikke alene. Nu havde jeg sat mig i Hovedet, at jeg vilde af Sted, om det saa skulde være muttersalene, og naar man har taget en Beslutning, saa er der ikke noget saa herligt, som at sætte den igennem trods alle Hindringer, men det er rigtignok ikke altid klogt.

Da Klokken var 12 var jeg færdig til at ride. Min Hest var om Morgenens jaget ind fra Campen og stod nu i Indhegningen og saa fornærmet ud. Han vidste, hvad der ventede ham. Jeg maa hellere fortælle, at „Bonito“ hører til de Heste, der aldrig bliver tæmmede, om man saa rider paa dem til de dør af Alderdom. Hvis man kan bilde dem ind, at man er den stærkeste, saa kan man ride dem, men mærker de, at de har den mindste Chance for at faa Overtaget, saa bliver de som vilde igen. Saadan var „Bonito“. Han

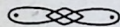
var stor, smuk og mægtig stærk og vilde i Bunden, og derfor var det — det indrømmer jeg — voveligt, at jeg tog ud paa den Tur alene. Naa, efter en rask Løbetur i Indhegningen fik jeg ham fanget og sadlet op, og saa drog vi af Sted! De første to Mil forløb vel. Jeg red i jævn Gallop hele Tiden, saa jeg vilde sikkert kunne være i „Irene“ i Løbet af 2½ Time. Himlen var overtrukket, men det regnede ikke. Jeg glædede mig over den raske Tur ud over den store ensomme Græsslette. I det fjerne ragede de høje Eucalyptus ved Irene Station højt op, men ikke et levende Væsen var at se i Miles Omkreds. Hist og her ragede en ensom Jordhytte op over det flade Græshav.

Da jeg naaede den første Flod begyndte det at regne. Well, man er jo Spejder og har før bevist, at man ikke smelter i Regnvejr, saa jeg tog det meget roligt og kom da ogsaa godt og vel over den første Flod. Men nu er argentinsk Regnvejr ikke helt det samme som dansk Regnvejr, det fik jeg snart at føle, for i Løbet af fem Minutter var jeg aldeles gennemblødt. Det øsede ned, og det blev ved. Vandet skyldede ned ad mig og Hesten i smaa Floder, og for hver km vi naaede frem, blev „Bonito“ mere og mere ustyrlig. Alligevel tror jeg, at det var gaet godt, hvis jeg ikke havde været nødt til at staa af og lukke et Led op. Sjaskende vaad lod jeg mig glide ned paa Jorden, stiv og mør i hele Kroppen af Kulde og Regn, hvordan det egentlig gik til, ved jeg ikke, men pludselig satte „Bonito“ sig og slog Nakken tilbage — og der stod jeg med hans Hovedtøj i Hænderne, medens han benede af over Campen. Ja, der stod jeg. Hvad skulde jeg gøre. Der var ikke et levende Væsen at bje i Miles Omkreds. Der var intet andet for, jeg maatte gøre et Forsøg paa at fange ham, selv om det syntes haabløst. Jeg samlede altsaa mine vaade Skorter sammen og pilede efter ham. Til min Glæde havde han taget Retning mod en lille Jordhytte, det gav mig nyt Haab, for

maaske var der levende Væsner der. Det var der nu ikke, men der var en Indhegning, og der fik jeg ham jaget ind, og saa havde jeg ham. Han var rasende. Hans Øjne lyste rødt, da jeg nærmede mig, og han rystede over hele Kroppen, men han kunde ikke slippe fra mig. Jeg bandt Hovedtøjet sammen med noget Sejlgarn, som jeg havde om en Pakke, og efter megen Protest fik han det paa. Nu skulde jeg helst i Sadlen igen, og det var meget værre, for mine Klæder tyngede mig som Bly, og jeg var stiv i alle Led af Kulde, og hvordan skulde jeg komme i Sadlen, naar „Bonito“ stod paa Bagbenene, hver Gang jeg nærmede mig. Men jeg *maatte* op paa Ryggen af ham, og saa samlede jeg mig sammen til et rask Spring, men fejlede. Jeg var ikke hurtig nok i Vendingen — først var jeg en Tur oppe i Luften, og saa havnede jeg i en Bunke Tidsler, lige paa Hovedet, mens Bonito satte af Sted ud over Campen, denne Gang i Retning af Floden. Jeg laa et Øjeblik i Tidslerne, før jeg kom til mig selv igen, saa rejste jeg mig op og begyndte at kigge mig om efter Fyren. Han gik nok saa roligt og græssede nede ved Floden. Jeg spekulerede paa, hvordan jeg bedst kunde faa ham fanget, her var nemlig ingen Indhegning i Nærheden, men derimod var der en Slags Ryne med stejle Skrænter ned til Floden. Hvis jeg kunde faa ham derned, saa var der Haab. Det lykkedes — og jeg havde ham for anden Gang, men det var mig umuligt at komme i Sadelen, han var ’og blev vild, og jeg var alt for vaad og stiv til at slaas mere med ham. Saa begyndte vi at spadserere imod Irene, jeg med det stille Haab, at jeg skulde møde nogen, som kunde hjælpe mig. Vi gik og gik — 3 lange danske Mil. Det var nu ikke længere Regnvejr i almindelig Forstand. Himlens Sluser havde aabnet sig og Jord og Himmel stod i et. Vandet blev staaende i Græsset, saa det gik os over Anklerne. Hvad vilde det hele ende med. Mørket begyndte at falde paa, og jeg skulde over

endnu en Flod, før jeg kunde naa Irene. Det saa i Virkeligheden sort ud. Jeg begyndte at tro, at jeg aldrig skulde se mine kære Venner i Danmark igen. Hvis jeg ikke fik Hjælp — hvad saa! Jeg havde imidlertid naaet den anden Flod og besluttede at gøre et sidste Forsøg paa at komme i Sadelen. Jeg havde allerede begyndt en længere Enetale for at bringe „Bonito“ til Fornuft, da jeg saa en Rytter langt borte komme susende imod mig. Med Hatten ned over Øjnene og Poncho’en flagrende for Vinden lignende han den værste Røverbandit, jeg nogen Sinde har set paa Film. Selvfølgelig troede jeg, at han kom farende imod mig, fordi han vilde bortføre mig eller saadan noget, men jeg var ligeglad, naar det blot blev til et tørt Sted.

Men det var ingen Røver. Det var en Gancho, der var sendt ud efter mig. Jeg var ikke saa lidt lettet, da jeg kiggede op i Ironces mørke grinende Ansigt. Saa var jeg altsaa reddet. Vi byttede Heste, saa jeg fik hans dejlige varme Faareskindsdækken at sidde paa, medens han fik min Sadel, der var som en vaad Svamp, og saa gik det i susende Fart over Floden til Irené. Jeg naaede dertil 6 Timer senere end beregnet og mere død end levende. Den næste Dag fik jeg at vide, at det havde regnet 165 mm, og jeg tror nok, at Gennemsnitsregnmængden hjemme er 35 mm om Aaret. Saa Regnvejr maa man jo indrømme, at det havde været.“

Lidt om Disciplin.

Een Ting kan vi alle være enige om — det er en daarlig Tid, vi lever i! Menneskene er demoraliserede, og Tidens Løsen er blevet: „Enhver er sig selv nærmest!“ Hvordan er det gaaet til? For saadan har det dog ikke været før? Ja, der er mange Aarsager; en af dem, der ligger længst tilbage, er maaske Nedgangen i den religiøse Interesse i Halv-

fjerdserne; det har gjort sit her i Landet.

Ogsaa Verdenskrigen har gjort sit; den har givet alle slette Lidenskaber fri Tumleplads, og den store Indskrænkning af Levnedsmidler har ført til Hamstring og Spekulationer i udstrakt Maalestok; kort sagt, Egoismen, Graadigheden og Hensynsløsheden har udviklet og udbredt sig i en forfærdende Grad!

Det er jo umuligt, at denne Tidens onde Aand ikke skulde have Indflydelse paa Hjemmene og gennem Hjemmene paa den opvoksende Ungdom. Og kaster man et Blik ud over Ungdommen, vil man med Forfærdelse se, at „Tiden“ allerede har præget den med sit slette Stempel. Heldigvis findes der dog flere glimrende Ungdomsbevægelser, men gennemgaende er de unge ikke „sunde“, og Tonen i Hjemmene er som oftest daarlig.

Med alt dette følger, at Disciplin ikke mere findes i saa udstrakt Grad, som tidligere. Kan Disciplin da undværes? Nej! og atter nej! Og fordi Disciplinen vakler, er det, at meget gaar saa galt, som det gør. I næsten alle Forhold i Livet maa og skal der være Disciplin.

Hæren er vel nok den Institution, hvor Disciplinen viser sig tydeligst; der er der ikke noget, der hedder at gøre. Vrovl, og er der givet en Ordre, bliver den i Reglen udført, da Forsømmelse medfører Straf. Maaske er dette Grunden til, at Disciplinen i Hæren er saa god, som den er, for desværre har det Gang paa Gang vist sig, at Menneskene ikke gør deres Pligt uden de har Pisen over Nakken. Ogsaa inden for andre Institutioner og Korps som Spejderkorpset, Akademisk Skyttekorps og F. D. F. er der Disciplin, skønt Straf ikke er nær saa anvendt som i Hæren. En Ting maa man dog huske, — det er ikke altid Straf, der kan skaffe Respekt, men meget ofte (og som Regel) kommer det an paa de overordnede selv, om de forstaar at skaffe sig Disciplin. Fordi en Fører er ældre, er det ikke sikkert, at hun forstaar den Kunst at sætte sig i Respekt, og tit kan

en yngre ligesaa godt; ikke sjældent ser man, at en yngre Fører, Lærerinde eller Lærer bliver adlydt meget bedre end en ældre. Hvori det ligger er meget vanskeligt at afgøre, men i Reglen kan man gaa ud fra, at det for en stor Del er den overordnede Væsen, det kommer an paa.

Paa Skoler og Opdragelsesanstalter er Disciplin nødvendig; man kan ikke sige en Skole er „god“, hvis der ikke er Disciplin. Heller ikke vil Børnene lære saa meget hos en Lærer eller Lærerinde, der ikke kan skaffe sig Respekt, som hos dem, der bliver adlydt til Punkt og Prikke; det samme gælder selvfølgelig om en Tropsfører og i lige saa høj Grad om en Patruljefører.

Det er klart, at Børn skal adlyde deres Forældre, og hvor de er godt opdraget, vil de ogsaa gøre det, dog ikke af „Respekt“ for Forældrene, men fordi de holder af dem, og ved, at Forældrene kun vil dem det bedste, og endelig fordi det er helt naturligt for dem. Dog ser man desværre ofte, at Børnene ikke i mindste Maade tager Hensyn til Forældrenes Vilje og Ønsker, men i saa Tilfælde ligger Skylden meget ofte paa Forældrenes Side. Er Forældrene døde, saa en eller flere af de ældre Sødskende opdrager de yngre vil Forholdet som Regel blive det samme som mellem Forældre og Børn, dog selvfølgelig kun saa længe de yngre Sødskende er Børn.

Naar Børn leger sammen, vil man tit lægge Mærke til, at een bliver valgt til Fører, eller i en Klasse i Skolen er een Fører, uden at nogen nogen Sinde har udnævnt hende eller ham; det maa ligge i, at et saadant Barn har særlige Evner som Fører, og hvis det senere bliver Spejder, vil det blive en meget dygtig Patrulje- eller Tropsfører for sine Spejdere.

Disciplin maa og skal der være i et Samfund, ellers er der noget galt! Og hvor den findes, vil Forholdet saa at sige altid være godt mellem foresatte og undergivne, — og det har meget at sige, mere

end man til daglig tænker paa; det har vist sig nu i disse urolige Tider.

Hvis blot alle vilde adlyde deres foresatte, vilde alting blive bedre; lad os derfor rette os efter Spejderlovens 7ende §: „Vær lydige mod den, der har Ret til at byde.“

M.

Meddelelser fra Redaktionen.

Ved en Fejltagelse blev det ikke i sidste Nummer meddelt, at Nummeret var August-September Nummeret. Kontingent indsendes direkte til Bladet og ikke gennem Divisionen.

*

Følgende tre Spejdere fra Fredericia har taget 40 km Vandreknappen:

Edith Schausen Petersen, Ingrid Wichmann og Karen Beck Pindborg.

Landet over.

Jyllands Division.

I., II. og III. Aalborg Trop.

15.—9. Salg af Høstblomst og Sønderjysk Fonds Mærke.

26.—9. 2 Spejdere deltog i Fanetoget i København.

26.—9. Assistance ved Danmarkssamfundets Fest i Aalborg.

4.—9. Møde. Ordning af I. og III. Trop.

6.—9. Svømmeprøve.

19.—9. Tur til Skansebakken. Forskellige Øvelser, bl. a. Afsøgningsøvelse.

1.—9. Tur til Lundogkrat. Kortøvelser og Ordonanstjeneste.

11.—9. Møde med Tropsraadet.

16.—9. Førermøde. Plan over Vinterarbejdet.

I. Silkeborg Trop.

5.—9. Formiddagstur.

18.—9. Assistance ved Politieftersøgelse i Vesterskovene.

I. Logstor Trop.

20.—9. Iagttagelsesøvelser. Sanitetsøvelser.

23.—9. Kompaslære.

27.—9. Iagttagelsesøvelse.

28.—9. Øvelser af forskellig Art.

I. Horsens Trop.

1.—9. Besked angaaende Indsamlingen til Hittebørnshjemmet.

4.—9. Indsamling.

12.—9. Tropstur til Korpsets Blokhus. Vævning af Maatter.

18.—9. Week-end Lejr.

18.—9. Troppen overværer K. F. U. M. Spejdernes Opvisning.

28.—9. Førermøde.

I. Varde Trop.

2.—9. Optagelse af 11 Spejdere.

3.—9. Tropsmøde. Fødselsdagsfest.

4.—9. Spejderne hjælper Salg af Mærker til Fordel for Hittebørnshjemmet.

13.—9. Salg af Høstblomster.

18.—9. Tropstur. Forskellige Øvelser.

I. Fredericia Trop.

15.—9. Salg af Høstblomst.

11. og 12.—9. Week-end Lejr. Forskellige Øvelser.

27.—9. 3 Spejdere tager Vandreknappen.

I. Kolding Trop.

15.—9. Salg af Høstblomst.

Hellerup Division.

I. og II Hellerup Trop.

Tropsmøde. Indianerdanse. Sang. Lysbilleder fra Sommerlejren.

15.—9. 25 Spejdere solgte Høstblomster.

15 Spejdere solgte Firkløvere.

26.—9. Fanetog, ca. 50 Spejdere deltog.

Københavns Division.

II. Frederiksberg Trop.

5.—9. Springøvelse ved Fuglsangsø.

15.—9. Salg af Høstblomst.

19.—9. Signalering. Sanitetsøvelser. Løb.

26.—9. Fanetog, ca. 25 Spejdere deltog.

I. Valby Trop.

12.—9. Tropstur til Hvidegaard. Terrainøvelse. Lejrbaal.

16.—9. Deltagelse i Fanetoget.

I. Østerbro Trop.

12.—9. Tropstur. Eksersits. Terrænleg.

15.—9. Salg af Høstblomst.

25.—9. Tropsmøde med Foredrag og Konkurrence.

II. By Trop.

- 26.—9. Fanetog.
27.—9. Divisionstur.

Fyns Division.*I. Rudkøbing Trop.*

12.—9. Terræn- og Kortøvelse: Indianere og Guldgravere. Madlavning. Iagttagelse med Rapport.

17.—9. 14 Spejdere tog II. Kl. Prøven. Tropsraad og Forældre inviteret. Provst Christensen sluttede med en Tale til Spejderne.

26.—9. Terrænleg: En Karavane plyndres af Beduiner. Spejderjagt. Ved Aftrædningen paa Torvet sang man „Kong Kristian“ i Dagens Anledning.

2 Spejdere indmeldt, 4 udmeldt.

I. Odense Trop.

16.—9. Solgt Høstblomster.

11.—9. Divisionsassistenten overrakte Troppen Sølvpladen fra Lejren.

Hver anden Uge Husflidsmøde.

Træning til I Kl. Prøven.

Troppen har faaet en Grund, hvor den paaatænker at bygge et Blokhns. For at skaffe Penge skal en Dukke, som Spejderne selv laver, bortloddess.

I. Svendborg Trop.

Ingen Rapport indsendt.

Sjællands Division.*I. Køge Trop.*

12.—9. Spejderne Gæster hos Grosserer Strøberg.

16.—9. 6 Spejdere solgte Høstblomster.
19. og 20.—9. 8 Spejdere har assisteret ved en Bazar.

I. Slagelse Trop.

16.—9. Tropstur. Signalering. Madlavning.

19.—9. Tropstur. Signalering. Madlavning til II. Kl. Prøven.

23.—9. Troppens 5 Aars Fødselsdag fejredes med Cacao.

26.—9. Tropstur. Signalering og Samaritergerning.

I. Roskilde Trop

er dannet med Tropsassistent fra I. Frberg., Frk. Ketty Sütter, som Fører. Den tæller 13 Spejdere. 6 Rekrutter, 6 II. Kl. og 1 I. Kl. Sp.

Hjælper med at sy til Drengespejdernes Bazar.

7.—9. Diskussion. Signalering.

12.—9. Tropstur til Køge. II. Kl. Prøven.

28.—9. Tropsmøde, Husflid, Signalering, Samariter.

7.—9. Førermøde hvor Troppens økonomiske Forhold drøftedes.

I. Hellerup er delt i 2.

I.. Stenlille Trop

ledes af 2 Assisterer. Arbejdet har ligget temmelig stille af Mangel paa Tid.

De øvrige 8 Troppe har ikke udsendt Rapport.

J. M. Brøgger,

Divisionsass., fung. Divisionschef.

STORE KONGENSGADES BOG- OG PAPIRHANDEL

Store Kongensgade 35 Telefon Central 12,576
København K.

Stort Udvalg af Spejderliteratur.

Aggerbecks
JRIS-SÆBES

milde, flødelignende Skum er særlig
velegnet til at rense Porerne, stimulere Hud-
virksomheden, gøre Huden smuk og smidig,
Teinten klar og ren, Hals og Hænder
hvide og bløde.